HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467
Seite 11r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ingenitū deū et unū unigenitū dm̄n̄ Tar-
chano te inopinabil' natiuitatis ī merge
Incipe p̄ ceteris p̄sistere Et si nō p̄uentur ī stū-
tamen ḡtulor p̄fectur Qui enī pie ī fi-
nitū p̄sequit et si nō cōtingat aliquan-
do tū p̄fiat p̄deundo Stat m hoc intel-
ligencia fine ūbor Est filius ab eo p̄-
qui ē unigenitus ab ingenito pgenies
a patrē unus a uno Vt pat uita
ī semetipo ita et filio data ē uita ī semet
ipo p̄fectus a perfecto qa totus a toto Nō
diuisio a distissio quia alt' ī altero Et
plenitudo diuinitatis ī filio ē Incom-
p̄hensibilis ab incōp̄hensibili Nouit
eū nemo nisi unus Inuisibilis ab in-
uisibili qa ymago dei inuisibilis ē
Et quia qui uidet filiū uidet et p̄rem
Alius ab alio quia pater et filius nō
natum diuinitatis alia et alia qa
ambo unū deus a deo ab uno ingeni-
to unus unigenitus deus Non duo duo
ß unus ab uno Non ingenti duo qr
natus ē ab innato Alt' ab altero nichil
differens qa uita uiuentis ī viuo ē
Hec de natura diuinitatis attigimus
non sūma intelligentie cōp̄hendentes
ß intelligentes esse incōp̄hensibilia
que loquimur Illin g' dicis officiū
ē fidei si in his poteit cōp̄hendi
Immo hoc officiū fidēs p̄fitetur id vn-
de queit incōp̄hensibile esse fuit Su-
p̄rē de menarzabili generacōne filij
adhuc aliquid ūmo aliqd illud ad-
huc totū ē Estuo differtur hebesto
et vnde mirabilia nestio Nestio enī ūndo
natus sit filius et nephas mi ē nestire
q natus sit Quē impōr quē ī ploratem
ex quibus libris ad tantam difficultā
tū enarracōnem ūba p̄sumam Euol-
uā omnē greciae scolā Sz legi Ubi sa-
piens ubi cōnsitor stili Iudi hoc ergo
sophiste mundi et sapientes seculi
muti sūt Sapienciam enī dei xp̄
bauerunt Scribā g' legis cōsulam
Sed ignorat quia ei xp̄i crux scandalū
ē Hortabor forte uos conuiuere et
tacere Quia ad uenerancōnem satis
sit eius qui p̄diant lep̄sos mundatos
fuisse surdos audisse claudos ambulasse
paliticos constitisse ceos lumen iecere
pisse ceci ab utero oculos conseciti
demones fugatos egrotos reualuisse
mortuos reuiuisse Sed hec heretica cō-
fitent et periunt Expectante itaq michi
min' claudor cursu ceor uisu fuga
demonū uita mortuor Constitit eū
meā in pacaniū editiū superius
difficultatū pistator egens ignotus
ignoratus indoctus manibus lino
occupatis uestis uuida pedib' limo
oblitus totus enim Querite et intel-
ligite uterū mirabil' fuerit mortu-
um exatisse an imperito sacerdā
istius intimasse Ait enī pistator In
principio erat ūbū Qd est istud in
pnciplo erat Transeunt tempora
fluendunt secula tollūt etates Po-
ne aliquod qd' uoles tua opinione
pnciplū Nō tenes tēpore Erat enim
unde tractat respice ergo ad mūdū
et intelligere qd de eo scptū sit In pn-
cipio fecit deus celū et terram Sit g'
ī pnciplo qd creat et etatē cōtinens
qd' ī pnciplo continet ut fieret Me-
cauē pistator illi terat' indoctus lib'
a tēpore est solutus a seculis ē Viat
omne pnciplū Erat enī qd' est neq
ī tēpore aliquo concludit ut tepeit
qd' erat potius in pnciplo qz fiebat Sed
cradisse fortasse ab ordine p̄posite dist
butōnis pistatorē nrm deprēdem
Verbū eī tēpore liberauit Et suū est
sibimet qd liber et solitariū et obte
pernis nemini ē fluxus erigtum m
cetera Ait enī Et ūbū erat apud deū
Iam sine pnciplo ē apud deū qd' erat
ante pnciplū Erat g' qui esset apud
deū Est g' eius apud deū et qui ab ē
a cognitione tēporis nō abest ab auc-
tore Pistator iūr eius sit ß forte heretic
ī ceteris Dicis enī verbū sonū uocis
ē et enūciacio negotior et elocutio
cogitacionū Hoc erat apud deū et ī
principio erat In pnciplo erat qa
sermo cogitacōnis eius ē cū qui
cogitat sit eternus Respondebo tibi